

Si ets pare d'un adolescent segurament hauràs comparat la teva situació a la de qui té a la sala d'estar una potent bomba de rellotgeria a punt d'esclatar. Sovint es propicien les crispacions, la pèrdua dels nervis, els períodes de descoratjament i les crisis d'honradesa. Aquell noi que abans era meravellosament ingenu i sincer, amable i motivat (una mica brut i desordenat, això sí), s'ha tornat ara batallador, inconstant, incoherent i absurd. Només sap aixecar la veu i queixar-se. Pot ser cal preguntar-se: què estem fent malament?

Tot i això, canvia molt quan està amb els seus amics: és molt més sol·lícit i simpàtic quan està amb ells. He de fer un gran esforç per recordar que el monstre que tinc a casa és el meu fill i que l'he d'estimar.

Aquella meravella de nen que tenies, encara està a casa, sepultat sota una tona d'inseguretat i amagat dintre d'aquests texans vells i caiguts. Algun dia reapareixerà. Entretant segueix aquests consells:

1. Lluita per a ser més coherent: no facis mai res en contra de les teves idees.
2. No discuteixis amb el teu cònjuge, ni li facis mala cara davant dels fills (millor que no ho fagis mai, encara que ells no hi siguin).
3. Rectifica davant de les equivocacions. No per això perderàs autoritat.
4. Has de ser el primer a servir: aixecar-se de la taula, agafar el telèfon, i mil coses més.
5. Feu entre els dos un pla setmanal per a exigir als fills en les mateixes coses.

6. Pregunteu-vos quins ideals voleu inculcar en els vostres fills, sense deixar-vos dur per les modes o la rutina, insistint en aquells que teniu com a propis amb una convicció ferma.
7. Sigues ferm en allò realment important.
8. Estimeu-vos molt entre vosaltres, renoveu el vostre afecte.
9. Formeu-vos per a ser bons pares. Pregunteu. Parleu.
10. Resa. Resa molt pel teu fill. Déu sap el panorama que teniu a casa.
11. Si alguna cosa en els fills no funciona bé, no penseu que teniu tota la culpa; ells també tenen llibertat.
12. Vigila de prop la televisió, la premsa, les revistes que entren a casa, internet, encara que hakis d'escoltar moltes protestes.
13. Practica frases com: “Doncs potser tens raó”, “Clar que sí, no ho havia pensat”, o “Això que dius és veritat”, per evitar l'enfrontament permanent.
14. Una bona manera de lluitar contra els seus defectes, és enumerar-los per ordre d'importància, i batallar-los ordenadament, no intentar-ho en tots els fronts alhora.
15. Procura convèncer-te que el teu fill adolescent ja no és un nen. No et contradiguis dient-li que és gran, però tractant-lo com un nen.
16. Intenta recopilar tota la informació possible sobre els fills, en les entrevistes amb el preceptor.
17. Hi ha un tipus de rebel·lia sana i constructiva: la que va en contra de la mentida, la hipocresia, allò fals, deshonest i antinatural.

En la relació amb al fill adolescent:

1. Parla menys i escolta més. No et sentis contínuament en l'obligació de demostrar que no estàs d'acord.
2. Limita els sermons teòrics a una vegada a l'any... si et resulta imprescindible. Evita també els discursos sobre la teva joventut.
3. Somriu.
4. No t'escandalitzis de res.
5. No tinguis por a reconèixer que tens “llacunes” (ell ja ho sabia). Mostra't tal com ets.
6. Exigeix-li en molt poques coses. Presenta batalla només quan et vegis amb força per a guanyar-la.
7. No comencis mai un conversa amb ell si veus que no tindràs forces per a acabar-la amb serenitat, passi el que passi, digui el que digui.
8. No li diguis mai; “Perquè sí”, “Perquè sóc el teu pare”, ni “Mentre estiguis a casa”. Raona les teves ordres, encara que ell no les accepti.
9. Fes-li moltes preguntes sobre el perquè de les seves idees.
10. Demosta-li, sense paraules, amb fets, que estàs molt segur del que fas.
11. Facilita que el seu grup pugui reunir-se a casa, en comptes de que ho facin en qualsevol lloc. Fixa les condicions de salut mental i física indispensables, fes que les compleixin, i no els molestis.
12. En comptes de dir-li “Ets un mentider”, digues-li “Has dit una mentida”. Mira de no etiquetar-lo massa.
13. No li donis massa diners. Voler comprar a un adolescent sempre produeix resultats negatius.

14. No l'amenacis amb càstigs que no estiguis disposat a complir. Cal que la falta i el càstig siguin proporcionats.
15. No l'humiliïs amb insults, càstigs corporals, o comentaris sarcàstics.
16. Usa un vocabulari directe, sense anar-te'n per les branques.
17. Evita la ironia i el cinisme quan parlis amb ell.
18. No perdis la calma quan el teu fill es posi *impertinent, però mai permetis que falti el respecte a altres persones.
19. No cridis ni permetis que ell cridi. Si crides, permet que ell també ho faci.
20. No podem ser ingenus: encara que canviïn els temps i la moral de la gent es relaxi, les converses, imatges, amics, etc., que podien fer-te mal a tu, també perjudicaran el teu fill.
21. Dóna-li responsabilitats de debò.
22. Si no perilla la seva integritat –física, mental, espiritual- deixa-li fer, encara que sàpigues per endavant que fracassarà.
23. Davant seu, no donis la culpa al col·legi o als seus professors.